

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tucht recht Complementaire Zorg

Zaaknummer: 1810102

Beslissing d.d. 20 mei 2019 naar aanleiding van de op 10 oktober 2018 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

1. [.....], wonende te Breukelen, nader te noemen “klager”, gemachtigde dr. mr. [.....], advocaat te [.....].

Tegen

2. [.....], praktijkhoudende te [.....], aangesloten bij de VBAG, nader te noemen “verweerster”, gemachtigde mr. [.....], advocaat te [.....].

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 1 oktober 2018, ingekomen op 10 oktober 2018;
- het verweerschrift met bijlagen, ingekomen op 12 december 2018;
- een brief met bijlagen van gemachtigde klager, ingekomen op 27 februari 2019;
- een brief met bijlagen van gemachtigde verweerster, ingekomen op 4 maart 2019;
- een brief van gemachtigde verweerster, ingekomen op 12 maart 2019.

De mondelinge behandeling van de zaak vond plaats op 13 maart 2019, alwaar klager is verschenen, bijgestaan door mr. [.....] en verweerster, bijgestaan door mr. [.....].

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1

Klager heeft zich begin 2016 gewend tot verweerster in verband met pijnklachten in het bovenbeen en wegens slaapproblemen.

2.2

Klager is van begin 2016 tot begin 2018 diverse keren behandeld door verweerster.

2.3

De houding van klager jegens verweerster veranderde in december 2017, nadat verweerster een afspraak met klager had afgezegd.

2.4

Klager heeft vanaf dat moment zowel mondeling als schriftelijk verwijten jegens verweerster gemaakt.

2.5

Tijdens de behandeling van klager op 6 februari 2018 heeft verweerster de behandelrelatie met klager beëindigd.

2.6

Klager heeft na beëindiging van de behandelrelatie met verweerster op diverse wijzen contact met verweerster gezocht, waarna zij om tussenkomst van de politie heeft verzocht wegens stalking.

2.7

Klager ontkent de verwijten van verweerster in verband met stalking.

2.8

Op 19 juli 2018 heeft klager een klacht jegens verweerster ingediend bij haar beroepsvereniging VBAG, die de klacht heeft doorgeleid naar klachtenbemiddelingsbureau Quasir.

b

Via Quasir heeft geen bemiddeling kunnen plaatsvinden. Vervolgens heeft klager zich met zijn klacht gewend tot TCZ.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT

Klager verwijt verweerster - zakelijk weergegeven - dat zij:

1.

- Overmatige therapeutische behandelingen heeft uitgevoerd.
- Klager gedurende de behandelperiode niet goed of onvolledig heeft geïnformeerd over de behandeling.
- De behandelingen uit financieel gewin heeft voortgezet.

2.

- Zich onprofessioneel heeft gedragen, door klager aan het eind van de behandelingen in de armen te nemen en hem een knuffel te geven.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER

Verweerster voert - zakelijk weergegeven - het volgende aan:

1.

- Bij klager was sprake van complexe problematiek. Haar therapie zou de problematiek van klager niet volledig kunnen oplossen en was daarom gericht op een reductie van de klachten van klager en een verlichting van de symptomen.
- Tijdens de behandelingen heeft steeds contact plaatsgevonden over -onder andere- de effecten van de behandeling en eventuele andere behandelmogelijkheden.
- De behandelingen zijn steeds in goed overleg en met uitdrukkelijke instemming van klager voortgezet.
- Onder verwijzing naar het aan het verweerschrift gehechte behandeloverzicht betwist verweerster dat zij klager niet goed of onvolledig heeft geïnformeerd.
- Zodra de behandelingen van klager in het betreffende behandeljaar niet langer door de zorgverzekeraar werden vergoed, bracht verweerster deze tegen een gereduceerd tarief in rekening. Klager heeft zelf gekozen voor voortzetting van de behandelingen.
- Klager heeft zijn ontevredenheid over de behandelingen en de frequentie daarvan pas geuit nadat verweerster de behandelrelatie heeft beëindigd.

2.

- Op initiatief van klager zelf is het elkaar geven van een hand aan het eind van een behandeling vervangen door "een platonische knuffel die vergelijkbaar is met een handdruk".

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

5.1

Ontvankelijkheid klager

De klacht is door klager ingediend in zijn hoedanigheid van voormalig cliënt van verweerster. Klager is rechtstreeks belanghebbende en daarmee klachtgerechtigd, zoals bepaald in artikel 10 lid 3 sub a. Klager is ontvankelijk in zijn klacht.

5.2

De beoordeling van de klachten

Algemeen

Uit de stukken en de mondelinge toelichting ter zitting kan worden afgeleid dat sprake is geweest van een langdurige behandelrelatie, waarin - met enkele onderbrekingen -, frequent behandelingen door verweerster bij klager zijn uitgevoerd, met name in de vorm van metamorfosemassages.

Aan het eind van een behandeling werd in onderling overleg tussen klager en verweerster een afspraak gemaakt voor een vervolgbehandeling.

De behandelingen van verweerster vonden plaats in de periode tussen 8 januari 2016 en 6 februari 2018.

Kennelijk is als gevolg van de behandelduur in combinatie met het aantal behandelingen een situatie ontstaan, waarbij verweerster een belangrijke rol in het leven van klager is gaan spelen. Zoals klager dat heeft aangeduid was verweerster “zijn veilige haven”.

Nadat verweerster in december 2017 een geplande behandeling had afgezegd, begon klager met het uiten van verwijten en verdachtmakingen jegens verweerster in e-mail- en WhatsApp berichten.

Tevens is uit de stukken naar voren gekomen dat klager zich, ondanks verzoeken van verweerster daarmee te stoppen, is gaan mengen in het privéleven van verweerster.

Verweerster heeft hierover contact gezocht met de politie en klager meegedeeld dat zij aangifte zal doen wegens stalking. Klager ontkent deze beschuldiging.

Het College van Toezicht is echter van oordeel dat uit de overgelegde stukken is gebleken dat klager vanaf december 2017, ook nadat de behandelrelatie tussen partijen op 6 februari 2018 was geëindigd, verweerster diverse berichten heeft gestuurd.

Het College van Toezicht oordeelt met inachtneming van het bovenstaande als volgt over de ingediende klachten.

1. Onderdeel A.

Klager verwijt verweerster in de eerste plaats dat zij overmatige behandelingen heeft uitgevoerd.

Het College van Toezicht is van oordeel dat het aantal behandelingen aanzienlijk is geweest. Uit de stukken en de mondelinge toelichting ter zitting is echter het volgende naar voren gekomen. Klager heeft zich zowel met lichamelijke als psychische klachten tot verweerster gewend. Verweerster heeft aangevoerd dat het voor haar duidelijk was dat sprake was van complexe problematiek, die met de behandelingen niet volledig zou kunnen worden verholpen. De behandelingen waren daarom gericht op een reductie van de klachten en een verlichting van de symptomen.

Uit de mondeling verkregen toelichting ter zitting is duidelijk geworden dat aan het eind van een behandeling in onderling overleg steeds een vervolgspraak werd gemaakt. Klager heeft dit ter zitting ook niet ontkend.

Het College van Toezicht neemt daarom tot uitgangspunt dat de behandelingen in overleg hebben plaatsgevonden en waren gericht op het verlichten van de klachten van klager.

Het College van Toezicht is daarom van oordeel dat het enkele feit dat een aanzienlijk aantal behandelingen heeft plaatsgevonden, klagster niet tuchtrechtelijk verweten kan worden. Niet is gebleken dat klager gedurende de behandelrelatie vragen heeft gesteld of opmerkingen heeft gemaakt met betrekking tot het aantal behandelingen. Dit klachtenonderdeel is dan ook ongegrond.

1. Onderdeel B.

Klager verwijt verweerster tevens dat zij hem gedurende de behandelperiode niet goed of onvolledig heeft geïnformeerd over de behandelingen.

Met betrekking tot dit klachtonderdeel hecht het College van Toezicht waarde aan het door verweerster overlegde behandeloverzicht. Daarop heeft verweerster bijgehouden welke behandelingen zij heeft uitgevoerd. Uit het overzicht kan worden afgeleid dat verweerster de behandelingen heeft afgestemd op de klachten van klager. Tevens wordt uit het overzicht duidelijk dat verweerster ook alternatieve behandelmethode met klager heeft besproken. Klager heeft de juistheid van het behandeloverzicht niet weersproken. Het College van Toezicht is van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

1. Onderdeel C.

Klager verwijt verweerster dat zij uit financieel gewin de behandelingen met klager heeft voortgezet.

Uit de stukken en de overige verkregen informatie is duidelijk geworden dat de in 2016 en 2017 uitgevoerde behandelingen, in verband met de frequentie daarvan, niet geheel werden vergoed. Verweerster heeft gesteld dat zij over de kosten van haar behandelingen overleg met klager heeft gehad en, voor behandelingen die niet meer door de ziektekostenverzekeraar werden vergoed, een gereduceerd tarief met hem heeft afgesproken. Klager heeft deze stellingen van verweerster niet weersproken.

Het College van Toezicht komt dan ook tot het oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is. Niet is komen vast te staan dat verweerster de behandelingen uit financieel gewin heeft voortgezet. Teven kan uit het feit dat verweerster met klager een gereduceerd tarief overeenkwam worden afgeleid dat zij heeft getracht de kosten van de niet-vergoede behandelingen voor klager te beperken.

- 2.** Klager verwijt verweerster dat zij onprofessioneel zou hebben gehandeld door klager aan het eind van een behandeling in haar armen te nemen en hem een knuffel te geven.

Namens verweerster is op 5 maart 2019 een brief met bijlagen aan het College van Toezicht overgelegd. Tot de bijlagen behoort een e-mail van klager aan verweerster d.d. 19 juni 2018. Uit dat e-mail bericht blijkt dat klager zelf het initiatief heeft genomen en verweerster heeft gevraagd of hij haar een knuffel mocht geven. Tijdens de mondelinge behandeling van de zaak heeft klager bevestigd dat dit zijn initiatief was.

Klager heeft deze klacht ook niet nader aan de orde gesteld en toegelicht tijdens de mondelinge behandeling van de zaak.

Het College van Toezicht is daarom van oordeel dat deze klacht ongegrond is.

Nu de klachten van klager ongegrond worden verklaard, komt het College van Toezicht niet toe aan een beoordeling van de verzoeken van klager, inhoudend dat verweerster een deel van de betalingen van de behandelingen dient terug te storten aan klager en dat zijn kosten van juridische bijstand dienen te worden vergoed. Voor vergoeding van gemaakte kosten en/of schadevergoeding biedt het procesreglement ook geen basis.

6. DE BESLISSING

Het college :

1. Verklaart klager ontvankelijk in zijn klachten;
2. Verklaart de klachten van klager ongegrond.
3. Wijst af het meer en/of anders verzochte.

Aldus gedaan door mr. J.H. van den Berg, voorzitter, E. Baert en H. van Nie, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;*
- b. Degene over wie is geklaagd;*

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de Ambtelijk Secretaris